

«Hier blijven we fysiek

Achteraan geven grote ramen uit op de tuin die de bewoners zelf inrichten en onderhouden. Rechts bevindt zich de keuken met ervoor een terras.

Over 't Getouw in Westmalle

De bewonersgroep: twee koppels en zeven alleenstaanden tussen 62 en 75 jaar.

Gebouwd: in 2022, volgens een ontwerp van AID Architecten.

Bewoonbare oppervlakte: negen flats tussen de 53 en 88 m². De grootste sluit aan op de tuin en heeft als enige een tweede slaapkamer. De rest beschikt over een terrasje. In de kelder heeft iedereen een grote berging.

Gemeenschappelijk: keuken, zithoek, wasplaats, logeerkamer en badkamer met ligbad, allemaal in de gelijkvloerse linkervleugel.

Huurprijs: 622 tot 960 euro per maand + 250 euro (alleenstaand) of 300 euro (koppel) gemeenschappelijke kosten. Energie, water, tv en internet inbegrepen. Dat geldt ook voor gedeelde aankopen, zoals een droogkast of keukengerei.

Meer info over gedeelde woonprojecten voor 55-plussers vind je op de website van Abbeyfield. De organisatie biedt ook ondersteuning, bemiddeling en juridische begeleiding aan.
www.abbeyfieldvlaanderen.be

In cohousingproject 't Getouw wonen elf zestig-plussers samen onder één dak. Elk in een eigen appartementje met alle comfort, en daarnaast een gedeelde tuin, keuken, zit- en wasplaats. «We wilden niet het risico lopen om te vereenzamen.»

Björn COCQUYT

In een klassiek appartementsgebouw kennen de bewoners meestal alleen hun directe burens en leven ze voorts letterlijk en figuurlijk naast elkaar. In 't Getouw leven ze mét elkaar. Ze delen immers een aantal ruimtes, een beetje zoals studenten op kot. Initiator van het project is Abbeyfield, een organisatie die 55-plussers een thuis biedt waar ze op zichzelf wonen, maar ook omringd zijn door een hartelijke gemeenschap. Christine en Chris waren eind 2022 een van de eerste bewoners. «We hebben weinig familie en mijn zoon woont in het buitenland. Ik wou het risico niet lopen dat een van ons alleen zou achterblijven en langzaam wegwijnen», zegt Christine. «In het begin was het wat zoeken, maar nu zijn we voltallig en vormen we een hechte groep. Voordien deden we wel al aan cohousen. Het idee om omringd te zijn met anderen en van spullen te delen die je maar af en toe gebruikt, bevalt ons. Dat we dat hier in onze vertrouwde omgeving en met generatiegenoten kunnen doen, is een groot pluspunt.»

Minder groot

«Toen ik in een artikel over Abbeyfield las, sprak het concept mij meteen aan», zegt ook Greet, die samen met haar man Jacques hun grote gezinswoning eind mei vorig jaar inruilde voor een nieuwe stek in 't Getouw. «Zodra de kinderen het nest uit waren, ervoeren we dat ons huis en de tuin veel te groot waren voor ons twee. De komst van kleinkinderen stelde de verhuizing nog wat uit, maar we maakten er toch op tijd

«Als je alleen thuis zit en het regent, sla je al snel eens een wandeling over. Hier staat er iemand aan de deur om je mee te nemen»

GREET

werk van, nu we nog gezond zijn. Dat het iets voor ons was, wist ik», vervolgt Greet. «Ik koester mooie herinneringen aan mijn tijd in een studentenhome en ver-

bleef ook een poos in een piepkleine flat in Amerika. Daar was er een gezamenlijke fitness, een daktuin met barbecue en zelfs een zwembad, dus je ontmoette er altijd wel iemand. Zoals hier in de gemeenschappelijke ruimtes.»

Bewoners beslissen

Een appartement huren van de eigenaar kan wel niet zomaar. Er is instemming nodig van de medebewoners. «Wie interesse heeft, komt eens kijken en kan daarna een motivatiemail sturen. We nodigen de kandidaat uit op enkele activiteiten en onze vaste gezamenlijke maaltijd op vrijdagavond. Zo leren we elkaar beter kennen en kunnen we een beslissing nemen.»

«Gezien onze leeftijd — de jongste bewoner is 62 jaar, de oudste 75 — hebben we allemaal onze bagage en iedereen heeft zijn karakter, maar het voornaamste is dat we allemaal geëngageerd zijn. In 't Getouw leef je met evenveel privacy dan voorheen, maar daarnaast is er de gemeenschap waarin je functioneert. We hebben ons wekelijkse etentje, spelen samen gezelschapsspellen, houden een filmavond, gaan wandelen of zwemmen... Allemaal vrijblijvend, al vraagt het natuurlijk wel een open houding.»

Ieder zijn rol

Wonen in 't Getouw komt ook met bepaalde verantwoordelijkheden. «Iedereen heeft een rol in een van de werkgroepen: de keuken, de tuin, administratie, onderhoud... Elke bewoner doet dat volgens zijn capaciteiten en interesses. Eens om de twee à drie weken is er een bewonersvergadering om alles te bespreken. Ik ben ervan overtuigd dat deze woonvorm ons langer fysiek en mentaal gezond houdt dan wanneer we alleen zouden wonen», zegt Christine. Greet beaamt dat. «Als je alleen thuis zit en het regent, sla je al snel eens een wandeling over. Of je past voor de wekelijkse zwemsessie als je je wat minder voelt. Hier staat er iemand aan de deur om je mee te nemen. Heel veel gebeurt vrijblijvend, en dat is fijn. Als dat nodig is, doen we ook boodschappen voor elkaar. Echte zorg kunnen we natuurlijk niet bieden. Maar als er op een dag iemand in een rusthuis belandt, ben ik er zeker van dat het contact blijft. Daarvoor is de band die we intussen hebben te sterk.»

«Plek voor spontane ontmoetingen»

«Niemand heeft in zijn appartement nog grote potten en pannen staan, want voor een ruim gezelschap koken doen we in de gedeelde keuken. Dat gebeurt ook spontaan, wanneer iemand soep maakt en de anderen uitnodigt in onze WhatsAppgroep. Met de wasplaats en woonkamer die erop aansluiten is hier altijd wel beweging.»

«Plaats genoeg voor familie en vrienden»

«Kleiner wonen betekent niet dat we veel moeten opgeven. Net als vroeger kunnen we familie en vrienden ontvangen. We zouden zelfs een receptie kunnen houden in de overdekte doorgang van de straat naar de tuin. We zien het als een multifunctionele ruimte.»

RUILDEN HUN HUIS IN VOOR FLAT IN COHOUSINGPROJECT

en mentaal gezonder»

Christine (71) en Chris (75): «Aangepast aan levenslang wonen»

Christine en Chris waren een van de eerste bewoners. «Ons appartement is compact, maar de oppervlakte is maximaal en slim benut. We vinden het ook geruststellend dat alles al aangepast is aan levenslang wonen: brede deuren, geen drempels, een inloopdouche, een lift... Mochten we minder mobiel worden, maar voorts gezond blijven, hoeven we hier nooit meer weg.»

Jacques (71) en Greet (72): «Het voelt niet kleiner aan»

Jacques en Greet huren het grootste appartement, dat ook een logeerkamer heeft. «Die komt van pas voor de vijf kleinkinderen. Af en toe logeren ze samen een week in 't Getouw. Twee slapen er bij ons, twee op matrassen in de woonkamer en eentje in de gedeelde gastenkamer. Iedereen vindt het fijn als ze er zijn.» «We wonen nu beduidend kleiner, maar het voelt niet echt zo. In ons huis waren er veel kamers waar we zelden kwamen. Hier zijn er ook de gemeenschappelijke vertrekken en de tuin. Het leuke eraan is dat we daarvan kunnen genieten, maar niet alleen moeten instaan voor het onderhoud, want het schoonmaken doen we samen.»

«Moeten wennen aan de stijl»

Een gietvloer, een betonnen plafond, multiplexkasten... De stijl van het gebouw lijkt eerder afgestemd op de jongere generaties. «Het was wel even wennen, maar intussen zijn we het gewend. Met de inrichting konden we het ook wat persoonlijker maken.» Kregen ook een plekje in de gemeenschappelijke leefruimte naast de tv-hoek: een bureau en een piano.